

Als ik luister naar de verhalen en vragen van veel christenen lijkt het er op dat ze een God dienen die zich voor lange periodes verbergt. Als God vindt dat Zijn zoon of dochter lang genoeg gezocht heeft - en daarmee bewezen heeft dat hij of zij Hem écht wil vinden - springt Hij plotseling te voorschijn. Het zwarte wolkendek dat ons scheidde van het zien van Zijn wil trekt opeens weg en alles is helder. Het licht is aangegaan. Is dit werkelijk zoals het gaat?

Je doel ontdekken en vervullen

We zoeken God op zondagochtend in de kerk. Dat schijnt bij uitstek het moment in de week te zijn om in Zijn tegenwoordigheid te komen. Tijdens het ontbijt en het koffiedrinken na de dienst lukt dat blijkbaar wat minder.

Het ontdekken van Gods wil is voor velen gereduceerd tot een zoeken naar Zijn unieke wil voor het individu. "God levert immers maatwerk en ik moet op zoek naar het speciaal voor mij ontworpen unieke mantelpakje of kostuum". Alles *buiten* die unieke wil is in feite wat het is: leven buiten Zijn wil. Is het werkelijk zo dat God mij pas optimaal kan gebruiken en dat ik als mens pas tot ontplooiing kom als ik dat zogenaamde centrum van Zijn wil heb gevonden?

Grote vraagstukken

Gods wil vindt grofweg plaats op drie niveaus. Er is Gods *soevereine wil*. Hieronder vallen de grote vraagstukken waar we nooit een bevredigend antwoord op zullen vinden. Het probleem van het lijden, het onrecht, natuurrampen enz. Gebeurt dit allemaal onder Zijn toelating? Is het Zijn nadrukkelijke wil? Is het voorgeprogrammeerd? Kan het zijn dat God iets niet weet en dat veel afhangt van de reactie van de mens op Zijn openbaring? Onderwerpen waar je avonden lang over kunt bomen zonder het ooit op te lossen.

Helder als glas

Ten tweede is er Gods *morele wil*. Die vinden we in de Bijbel. Ik durf te beweren dat wanneer iemand

zijn of haar leven inricht overeenkomstig Gods geopenbaarde woord en zich onder dat gezaghebbende Woord stelt, hij of zij altijd Gods wil doet. Als God mij opdraagt om mijn naaste lief te hebben en ik ga dat doen, dan doe ik Zijn wil. Dat is helder en heeft niets met verstopperij te maken. De enige die voor deze heldere openbaring kan wegkruipen, ben ik zelf. Als de Heer ons opdraagt om de wereld in te gaan en discipelen te maken, dan is degene die zich daadwerkelijk hiermee bezighoudt Gods wil aan het uitvoeren. Zo helder als glas.

Volgorde

Gods woord heeft veel te zeggen over ons morele leven en de kwaliteit van ons getuigenis. Het is voor een gelovige van groot belang om vast te stellen wat de grenzen van het speelterrein zijn. Pas als deze zijn vastgesteld kan ik de reikwijdte van de christelijke vrijheid zien. Het zijn grenzen die niet aangevoeld kunnen worden, maar geleerd moeten worden. Ik moet deze aanvaarden als moreel en normatief goed. Pas dan zal ik mijn leven met God als een continue dialoog gaan ervaren en word ik gevoelig voor het derde terrein waarop Zijn wil in mijn leven werkt: Zijn *individuele wil*. Deze is belangrijk, maar alleen omdat Zijn reeds geopenbaarde wil van groter belang is. In die volgorde. Heb je dát op orde, dan gaat er een wereld voor je open: Gods wereld.

www.lifedirection.org

Jan den Ouden
Operatie Mobilisatie